

Dosarul nr.2ra-798/22
2-20017277-01-2ra-07062022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: M. Frunze)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: A, Panov, M. Anton, . Cojocaru)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zaharia Veaceslav, reprezentat de avocatul Șpac Rodica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zaharia Natalia împotriva lui Zaharia Veaceslav privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022, prin care s-a respins apelul declarat de Zaharia Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2020, Zaharia Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zaharia Veaceslav cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 09 februarie 2015 s-a încasat de la Zaharia Veaceslav în beneficiul Nataliei Zaharia pensia pentru întreținerea copiilor minori XXX în mărime de 2000 lei pentru fiecare copil.

Din anul 2015 până la moment copii reclamantei au crescut, și respectiv s-au majorat cheltuielile pentru întreținerea lor, iar copilul XXXX este încadrată în gradul de dizabilitate „XXX”.

Zaharia Veaceslav este obligat să achite cuantumul pensiei alimentare în mărime de 1000 lei, însă această sumă este insuficientă pentru creșterea și educarea copiilor.

Iar pentru a asigura copiilor o viață decentă este necesar de a modifica cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 09 februarie 2015, de la 1000 lei lunar la 2500 lei lunar. Or, creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

Astfel, pentru o dezvoltare fizică și intelectuală corespunzătoare necesită întreținere materială din partea părinților, și reieșind din prețurile actuale, precum și

faptul că potrivit datelor Biroului Național de Statistică, coșul minim de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani în primul semestru al anului 2019 a constituit 2045,4 lei, sumă ce nici pe departe nu poate acoperi cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului.

Pensia de întreținere a copilului minor urmează a fi majorată ținând cont de minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică.

Suma stabilită prin hotărârea Judecătorei Rezina din 09 februarie 2015 lezează interesele superioare ale copilului minor, care trebuie să se bucure de dezvoltare intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare, obligația dată revenindu-le în mod egal ambilor părinți, lunar suma cheltuită depășește în mediu 4000 lei pentru un copil, motiv din care consideră că suma rezonabilă ce urmează a fi încasată pentru fiecare copil este de 2500 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2020 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Zaharia Natalia.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin hotărârea Judecătorei Rezina din 09 februarie 2015 în mărime fixă a câte 1000 lei pentru fiecare copil și s-a încasat din contul lui Zaharia Veaceslav în beneficiul Nataliei Zaharia, pensie pentru întreținerea copilului minor, XXX, născută la XXX în mărime fixă de 2000 lei și pensie pentru întreținerea copilului minor, XXX, născut la XXX în mărime fixă de 1600 lei, plătită lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – 06 februarie 2020 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Zaharia Natalia, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că copii minori XXX este născută la XXX și XXX la XXX.

Astfel, la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, instanța a luat în considerare informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil minor și anume potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență în semestrul I al anului 2020, pentru un copil în vârstă de 7-17 ani a constituit suma de 2261,50 lei.

Instanța a stabilit că copii se află la întreținerea și educația mamei, care își exercită atât obligațiile patrimoniale cât și nepatrimoniale, ce țin de creșterea și îngrijirea zilnică a copiilor minori, asigurându-i cu spațiu locativ și suportând un șir de cheltuieli în acest sens.

Instanța a reținut că copilul minor XXX are grad de dizabilitate XXX, având nevoie permanent de medicamente, tratament periodic, iar cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin hotărârea Judecătorei Rezina din 09 februarie 2015 este insuficient pentru acoperirea tuturor cheltuielilor.

Potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate perioada pentru care a fost determinat gradul de dizabilitate este de la 01 noiembrie 2019 până la 01 noiembrie 2021.

De asemenea, copii minori sunt de vârstă fragedă și pe lângă cheltuielile de bază, necesită și cheltuieli legate de educație, socializare adecvate vârstei acestora în vederea creșterii și evoluării psihoemoționale echilibrate a copiilor.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 21 octombrie 2020, Zaharia

Veaceslav a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2020 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022, s-a respins apelul declarat de Zaharia Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2020.

La 20 mai 2022, Zaharia Veaceslav, reprezentat de avocatul Șpac Rodica a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, și respingerea acțiunii înaintată de Zaharia Natalia.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a invocat că contribuie la întreținerea copiilor în limitele posibilităților sale, iar instanțele inferioare incorect au concluzionat că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi majorat.

Va fi în imposibilitate fizică de a achita pensia în cuantumul majorat, deoarece aceasta sumă depășește veniturile sale.

În opinia recurentului, instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat normele de drept material aplicabile în speță, suma de 3600 lei este exagerat de mare, făcând imposibilă executarea acesteia.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 27 ianuarie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de apel a comunicat reprezentantului recurentului decizia motivată la 23 martie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Prin hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 41 din 24 februarie 2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

La 02 martie 2022, a fost emisă Dispoziția nr. 5 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prin care la pct. 5.1.2 a prevăzut că termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare la data intrării în vigoare a dispoziției, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Prin Dispoziția Comisiei Situații Excepționale nr.13 din 31 martie 2022, termenele de exercitare a căilor de atac întrerupte prin Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022, au fost substituite cu noi termene, de aceeași durată, care au început a curge de la 04 aprilie 2022,

Astfel, termenul de prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă a început a curge de la data de 04 aprilie 2022.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 20 mai 2022, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.v

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 07 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 15 iunie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 107.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Zaharia Veaceslav, reprezentat de avocatul Șpac Rodica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zaharia Veaceslav, reprezentat de avocatul Șpac Rodica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh